

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2020 r. – Janukowycz / Rada**(Sprawa T-291/20)**

(2020/C 222/45)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Wiktor Fedorowycz Janukowycz (Rostów nad Donem, Rosja) przedstawiciel: M. Anderson, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2020/370 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarżący nie spełnia kryteriów wymaganych, aby w rozpatrywanym okresie umieścić jego nazwisko w wykazie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, obejmując skarżącego zakwestionowanymi środkami. Rada nie upewniła się, czy istnieje wystarczająco solidna podstawa faktyczna dla umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie, i nie sprawdziła, czy orzeczenia organów ukraińskich, na których się oparła, wydano z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie określiła faktycznych i szczególnych powodów umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie. Rada nie określiła także powodów, dla których uważa, że orzeczenia organów ukraińskich, na których się opiera, zostały wydane z poszanowaniem przysługujących skarżącemu praw do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że naruszono przysługujące skarżącemu prawo do obrony lub że został on pozbawiony skutecznej ochrony sądowej. Rada nie przeprowadziła konsultacji ze skarżącym przed ponownym umieszczeniem jego nazwiska w wykazie, nie przedstawiła skarżącemu wszystkich materiałów, na których się oparła, ani nie umożliwiła skarżącemu w sposób prawidłowy lub słuszny sprostowania błędów lub przedstawienia informacji. Na żadnym etapie skarżącemu nie przedstawiono poważnych, wiarygodnych lub konkretnych dowodów ani rozumowania w celu uzasadniania nałożenia środków ograniczających i nic nie wskazuje na to, że przed podjęciem decyzji Rada uwzględniła odpowiednio uwagi skarżącego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nie dysponowała odpowiednią podstawą prawną w celu przyjęcia ósmych aktów zmieniających.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Rada dopuściła się nadużycia władzy.

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że przysługujące skarżącemu na podstawie art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawo własności zostało naruszone ze względu na to, że środki ograniczające stanowią bezzasadne i nieproporcjonalne ograniczenie tego prawa własności, między innymi ponieważ: (i) nic nie wskazuje na to, że uznaje się, iż środki finansowe, jakie miały zostać sprzeniewierzone przez skarżącego, zostały transferowane poza Ukrainę; (ii) zamrożenie wszystkich aktywów skarżącego nie jest ani niezbędne, ani odpowiednie, ponieważ obecnie organy ukraińskie wyliczyły kwotę strat podnoszonych przez nie w ramach toczących się aktualnie przeciwko skarżącemu postępowań karnych.

- (¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 10).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2020 r. – Janukowycz / Rada

(Sprawa T-292/20)

(2020/C 222/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ołeksandr Wiktorowycz Janukowycz (Petersburg, Rosja) przedstawiciel: M. Anderson, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 (¹) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2020/370 (²) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarżący nie spełnia kryteriów wymaganych, aby w rozpatrywanym okresie umieścić jego nazwisko w wykazie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, obejmując skarżącego zakwestionowanymi środkami. Rada nie upewniła się, czy istnieje wystarczająco solidna podstawa faktyczna dla umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie, i nie sprawdziła, czy orzeczenia organów ukraińskich, na których się oparła, wydano z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie określiła faktycznych i szczególnych powodów umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie. Rada nie określiła także powodów, dla których uważa, że orzeczenia organów ukraińskich, na których się opiera, zostały wydane z poszanowaniem przysługujących skarżącemu praw do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że naruszono przysługujące skarżącemu prawo do obrony lub że został on pozbawiony skutecznej ochrony sądowej. Rada nie przeprowadziła konsultacji ze skarżącym przed ponownym umieszczeniem jego nazwiska w wykazie, nie przedstawiła skarżącemu wszystkich materiałów, na których się oparła, ani nie umożliwiła skarżącemu w sposób prawidłowy lub słuszny sprostowania błędów lub przedstawienia informacji. Na żadnym etapie skarżącemu nie przedstawiono poważnych, wiarygodnych lub konkretnych dowodów ani rozumowania w celu uzasadnienia nałożenia środków ograniczających i nic nie wskazuje na to, że przed podjęciem decyzji Rada uwzględniła odpowiednio uwagi skarżącego.